

Stjärnan i äpplet

Det var en gång en liten äppelkärna som fram på höst-kanten blev så väldigt sömning och trött. Då kröp den ner i jordens mjuka mull och drog vintertäcket över sig. Men innan den somnade tittade den upp mot himlen och såg alla gnistrande stjärnor. Åh vad den önskade sig att en gång få röra vid ett sådant tindrande himmelsljus och hålla det nära sitt hjärta.

Med den här längtan somnade äppelkärnan och drömde att en ängel med en lysande krona av stjärnor kom och sa: "Lilla vän, en dag ska din önskan gå i uppfyllelse, men först måste du sova så att du orkar växa dig stor och stark".

Och äppelkärnan sov djupt och gott hela vintern ända tills vårsolen kittlade den på näsan och väckte den. Då sträckte den på sig och gäspade och märkte till sin förvåning hur mycket den vuxit under vintertäcket. Den hade fått långa rötter som trängde sig djupt ner i marken och ett skott som sträckte sig upp mot himlen.

Tiden gick och äppelplantan arbetade hårt för att bli stor och starkt - för att växa stjärnorna tillmötes. Snart hade den blivit ett ungt träd. Och en morgon vaknade den och fann sina grenar övertäckta med blommor.

Nu blev det lilla trädet mamma och hon var så upptagen med att ta hand om sina små att hon helt glömde bort sin stjärne-önskan. Barnen växte och blev gröna små äpplen. Och det lilla trädet var så stolt och glad över sina vackra barn.

Men på hösten kom ängeln från drömmen tillbaka och kysste varje grönt äppelbarn på kinderna så att de blev alldeles röda. Ängeln hade med sig en korg fylld med stjärnor och påminde nu äppelträdet om hennes önskan – att en gång få hålla en stjärna vid sitt hjärta. "Åh tack, sa äppelträdet "men jag behöver inga stjärnor längre. Jag är så lycklig med mina äppelbarn."

"Då ger jag stjärnorna till dem istället!" sa ängeln. "Jag gömmer stjärnorna djupt inne i dem, nära deras hjärtan och en dag kommer de till sin förvåning att i sig själva hitta en stjärna som väntar på dem."

Och så är det än i dag: i varje äpple finns en stjärna, vi behöver bara dela på äpplet för att se den! Men också i varje människa finns en stjärna, en dröm och en önskan om att en gång få beröra himmelsljuset.

För att inte glömma det firar vi advent!

(Fritt översatt från engelska efter en berättelse av Madge Bigham)

